

grund til at fortsætte sine forsøg, indtil antallet af kærnevåbenekspllosioner gennemført i Sovjetunionen efter den 31. marts 1958 svarede til det antal, som Storbritannien og USA tilsammen havde udført siden nævnte dato.

Da den hidtil førte debat i udvalget viste, at man fra sovjetisk side stadig opretholdt kravet om en øjeblikkelig standsning af kærnevåbenforsøgene for stedse og uafhængigt af de resultater, der måtte nås under Genèvekonferencen, medens vestmagterne fastholdt, at den afgørende forudsætning for indstilling af kærnevåbenforsøgene over en længere periode var, at der etableredes et effektivt kontrolsystem, blev forhandlingerne afbrudt et par dage, for at der kunne finde underhåndsdrøftelser sted for at gøre et forsøg på at udforme et resolutionsforslag, som kunne være acceptabelt for begge parter.

Indien og Jugoslavien forelagde underhånden de 2 parter et resolutionsforslag, der blev accepteret af USA og de andre stater (heriblandt Danmark og Norge), som var forslagsstillere til 17-magtsforslaget. Sovjetunionen accepterede ligeledes i princippet forslaget, men fremsatte den betingelse, at Storbritannien, USA og Sovjetunionen afgav en enslydende erklæring om, at de 3 lande fortolkede resolutionsforslaget således, at det opfordrede staterne til at ophøre med kærnevåbenforsøgene, uafhængigt af resultaterne på Genèvekonferencen. Da en sådan erklæring indebar, at Sovjetunionen i realiteten stadig fastholdt sit standpunkt, blev det sovjetiske tilbud afslået af USA på de 17 landes vegne.

Da nedrustningsdebatten blev genoptaget i udvalget den 31. oktober 1958, fremsatte Østrig, Japan og Sverige det tidligere omtalte resolutionsforslag som forsøg på et kompromisforslag, der kunne vinde almindelig tilslutning i udvalget under samtidig tilbagekaldelse af de andre forslag om kærnevåbenforsøg. I forslaget udtrykkes der håb om, at konferencen i Genève vil føre til en aftale, der er acceptabel for alle, de implicerede parter anmodes om at afgive en beretning til plenarforsamlingen om den aftale, som måtte blive en følge af forhandlingerne, og generalsekretæren anmodes om at yde sådan bistand, der kræves af konferencen. Udenrigsminister *Undén*, der sam-

men med den østrigske og japanske repræsentant introducerede forslaget, henviste til, at ingen af de allerede foreliggende resolutionsforslag kunne forvente en almindelig tilslutning i udvalget, og at det ikke ville virke fremmende for Genèvekonferencens muligheder for at nå til en aftale, at De Forenede Nationer afsluttede denne sag med stærkt divergerende synspunkter. *Den indiske repræsentant* udtalte, at han ikke kunne acceptere de tre landes resolutionsforslag, da De Forenede Nationer i et så vigtigt spørgsmål som det foreliggende ikke kunne indskrænke sig til at vedtage en vag resolution, der henviste spørgsmålet til drøftelser uden for FN. *Viceudenrigsminister Zorin* gjorde sig til talsmand for samme synspunkt.

På forslag af USAs repræsentant, ambasadør *Cabot Lodge*, vedtog udvalget med 45 stemmer (heriblandt Danmark, Island og Norge), 25 imod (deriblandt de østeuropæiske lande, en række afroasiatiske lande og Sverige), medens 11 lande (deriblandt Finland) undlod at stemme, at sætte 17-magtsforslaget først til afstemning. For 17-magtsforslaget, med det af 7 latinamerikanske lande fremsatte ændringsforslag inkorporeret som punkt E, stemte 49 lande (heriblandt Danmark, Island og Norge), 9 stemte imod (østblokken), medens 23 (Frankrig, Finland, Sverige, Østrig og Jugoslavien samt en række afroasiatiske stater) undlod at stemme.

Det østrigsk-japansk-svenske resolutionsforslag blev vedtaget med 52 stemmer (deriblandt de nordiske lande) imod 9 (østblokken), medens 19 undlod at stemme.

Udvalget stemte derefter om det af Indien med 13 andre lande fremsatte resolutionsforslag om ophør af forsøgene med kærnevåben. Efter forslag af Mexico blev der først stemt særskilt om forslagens operative paragraf 1, der opfordrer til et øjeblikkeligt ophør af kærnevåbenforsøgene, afventende en aftale på den forestående konference om de tekniske arrangementer, der skønnes nødvendige for at sikre overholdelsen med ophøret af sådanne forsøg. Denne paragraf blev forkastet af udvalget med 36 stemmer (deriblandt Danmark og Norge), 26 (de østeuropæiske lande, en række afroasiatiske stater samt Finland) stemte for, medens 19 lande undlod at